

Ruutin kirja koululaisille

Jumalan tunteminen – elämän tärkein asia
Ruut 1

Tausta

Ruutin kirjan tapahtumat sijoittuvat tuomarien aikaan, kolme sukupolvea ennen Daavidia.

Tuomarien aika oli yleisesti varsin synkkää aikaa Israelin historiassa. Kerta toisensa jälkeen kansa luopui Herrasta. Ruutin kirjassa ei kerrota, mistä Israelia kohdannut nälänhätä johtui. Ehkä israelilaiset olivat jälleen kerran alkaneet palvoa epäjumalia, ja Jumala halusi saada heidät ymmärtämään, että vain Hän on todellinen Jumala, joka pystyy auttamaan heitä. Tätä taustaa vasten Ruutin kirjan kertomus ei-juutalaisen naisen vahvasta sitoutumisesta Israelin Jumalaan on varsinainen valonpilkahdus pimeän keskellä.

Moabissa puhuttiin suunnilleen samaa kieltä kuin Israelissakin, joten Elimelekin perheen Moabiin muutossa kieli ei muodostunut ongelmaksi. Muutto ei silti ollut ongelmatonta. Israelin ja Moabin välit eivät olleet hyvät (Tuom. 11:17–18, 2. Kun. 3:27). Moabissa palvottiin epäjumalia, ja Moabin pääjumala Kemosille uhrattiin lapsiakin.

Betlehemistä Moabin rajalle oli matkaa reilut sata kilometriä, mutta reitti oli vuoristoista, joten nälkäisenä kävellen matka varmasti tuntui pitkältä. Perhe oli ollut Betlehemissä asuessaan melko rikas (jaa 21). Moabissa perheen elämä oli varmasti paljon köyhempää, etenkin sen jälkeen, kun Elimelek kuoli. Epäjumalia palvovat naapurit pitivät varmasti israelilaista perhettä, jolla ei ollut näkyvää jumalaa, outona. Ruutia ja Orpaa Noomin rakkaus ja usko selvästi puhuttelivat.

Noomi laittoi miniänsä laskemaan kustannukset ennen Israeliin lähtöä, koska lesken, vieläpä lapsettoman lesken, asema ei ollut helppo. Moabilaisina Ruutilla ja Orpalla ei olisi juurikaan toiveita löytää aviomiestä Israelista. Noomi viittaa ns. lankousavioliittoon pohtiessaan, ettei hän enää voi synnyttää poikia. Mooseksen lain mukaan lapsettomana kuolleen miehen veljellä oli velvollisuus ottaa veljensä leski vaimokseen niin, että liitosta syntyvää ensimmäistä poikaa pidettiin kuolleen miehen poikana.

Orpa laski kustannukset ja päätti jäädä kotimaahansa, mikä tarkoitti samalla paluuta epäjumalanpalvelukseen (jaa 15). Ruutille sen sijaan oli tärkeintä elää elävän Jumalan yhteydessä. Hän oli valmis kohtaamaan siitä koituvat vaikeudet.

Ruutin halu seurata Israelin Jumalaa ja sitoutua häneen todennäköisesti puhutteli israelilaisia. Ruut on hyvä esimerkki myös meille.

Opetus

Elämässä voi tapahtua yllättäviä ikäviä asioita. Mihin tai keneen sinä turvaudut, kun jotain ikävää tapahtuu?

Israelissa uskottiin elävään, todelliseen Jumalaan, mutta sen naapurimaassa Moabissa palvottiin puista ja kivistä tehtyjä patsaita, epäjumalia. Moabin maassa asui Ruut-niminen tyttö. Hän kuten muutkin moabilaiset oli tottunut pyytämään näiltä epäjumaliilta apua.

Kun Ruut kasvoi nuoreksi naiseksi, hän meni naimisiin israelilaisen Mahlon-nimisen miehen kanssa. Mahlon oli muuttanut vanhempiansa ja veljensä Kiljonin kanssa Moabiin, koska Israelissa oli ollut nälänhätä. Heidän isänsä oli kuollut Moabissa. Ruut hämmästeli, että perheellä ei ollut yhtään patsas-jumalaa, vaan Mahlon, Kiljon ja heidän äitinsä Noomi rukoilivat näkymätöntä Jumalaa. He kertoivat, että heidän Jumalansa on luonut koko maailman ja että tälle Jumalalle ei ole mikään mahdotonta. He kertoivat myös, että Jumala rakastaa heitä ja myös Ruutia ja Orpaa, joka oli Kiljonin vaimo.

Jonkin ajan kuluttua Mahlon ja Kiljon kuolivat. Noomi, Ruut ja Orpa olivat tosi surullisia. Ruut seurasi, menisikö Noomi pyytämään apua joltain moabilaisten patsas-jumalalta? Ei Noomi mennyt, vaan hän sanoi, että Jumala on jostain syystä antanut tämän surullisen asian tapahtua. Ja hän edelleen uskoi, että Jumala rakastaa heitä. Hän uskoi myös, että hänen miehensä ja poikansa saavat ikuisen elämän Jumalan luona. Jumala ei jätä Häneen turvautuvaa ihmistä kuoleman hetkelläkään.

Ruut tiesi, että Noomi rakastaa häntä ja Orpaa tosi paljon. Ja Ruut ja Orpa rakastivat Noomia. Kun Noomi sai tietää, että Israelissa ei ollut enää nälänhätää, he päättivät muuttaa sinne.

Tuohon aikaan naisten oli vaikea elättää itseään tai perhettä. Siksi nuoren naisen oli tärkeää päästä uudelleen naimisiin, jos hänen miehensä kuoli. Jumala oli kuitenkin kieltänyt israelilaisia menemästä naimisiin ulkomaalaisten kanssa, koska he opettaisivat lapsensakin uskomaan patsas-jumaliin. Matkalla Israeliin Noomi alkoi miettiä, että ulkomaalaisina Ruutin ja Orpan elämä Israelissa olisi liian köyhää ja vaikeaa, kun kukaan ei menisi heidän kanssaan naimisiin. Surullisena Noomi pyysi, etteivät he tulisikaan mukaan. Orpa ja Ruut alkoivat itkeä, mutta lopulta Orpa halasi Noomia hyvästiksi ja lähti pois.

Mutta Ruut ei suostunut lähtemään. Hän ei halunnut jättää rakasta Noomia. Ruut oli myös alkanut uskoa samaan elävään, kaikkivaltiaaseen Jumalaan kuin Noomi. Hän halusi muuttaa maahan, jossa muutkin uskoivat tähän Jumalaan, vaikka elämä siellä olisikin vaikeaa. Hänelle oli tärkeintä oppia tuntemaan Jumala.

Meillekin on tärkeintä tuntea Jumala. Kun kohtaa jonkin ikävän asian tai kun tuntuu surulliselta tai pelottaa, on hyvä puhua siitä isälle tai äidille tai jollekin muulle aikuiselle. Mutta on hyvä puhua siitä myös Jumalalle. Kun sinä uskot Jeesukseen ja elät hänen omanaan, hän on sinun kanssasi aina. Hän tietää, mikä on parasta, vaikka se, mitä meille tapahtuu, ei aina meistä tunnukaan hyvältä. Hän on voittanut kuoleman ja ylösnoussut. Hän ei jätä sinua kuolemankaan hetkellä, vaan vie sinut taivaan kotiin, jossa ei ole enää mitään surua eikä ikäviä asioita. Hänen kanssaan on turvallista elää.

Jumala johdattaa Häneen turvautuvaa
Ruut 2

Tausta

Ruutin kirja kertoo Jumalan johdatuksesta. Jumala selkeästi johdatti Ruutin juuri Boasin pellolle. Tätä lukua lukiessa tulee myös helposti mieleen, että Jumala oli aikanaan johdattanut Elimelekin perheen muuttamaan nälänhädän takia Moabiin (Ruut 1:1–5), koska Hän halusi tuoda moabilaisen Ruutin Betlehemiin. Ruutin kirjan lopussa Jumalan suunnitelma avautuu vielä selkeämmin. Mikään ei ole lopulta sattumaa. Jumalalla on suunnitelma myös meidän elämällemme. Tosin monesti Jumalan johdatuksen huomaa vasta jälkikäteen.

Ohra leikataan Israelissa huhtikuussa, vehnä toukokuussa. Pieniä viljamääriä voitiin puida hakkaamalla kepeillä jyvät irti tähkistä. Isompien määrien puimiseen käytettiin härkiä.

Mooseksen laissa oli annettu köyhille lupa kerätä tähkiä pellolta leikkuuväen jäljessä: ”Kun korjaat maassasi satoa, älä leikkaa pelloitasi viljaa reunoja myöten äläkä korjaa maahan pudonneita tähkiä leikkuaun jälkeen. Jätä ne köyhiä ja muukalaisia varten. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.” (3. Moos. 19:9–10; 23:22.)

Boasin tervehdys ”Herra kanssanne” osoittaa, että hän uskoi Jumalaan. Tämä tervehdys on otettu myös jumalanpalvelusliturgiaan. Boasin huomio kiinnittyi heti Ruutiin. Hänen tapansa kohdella Ruutia ei ollut sitä mitä rikkaalta maanomistajalta olisi voinut odottaa köyhää tähkänpoimijaa kohtaa. Boas arvosti Ruutissa ainakin hänen hyvyttään anoppiaan kohtaan, hänen uskoaan ja sitoutumistaan Israelin Jumalaan sekä ahkeraa työntekoaan. Ruutiin teki suuren vaikutuksen Boasin rakastava huolenpito. Jumalan johdatuksen lisäksi tätä lukua lukiessa voi pohtia, mitä itse arvostaa eniten toisissa ihmisissä, ja voisiko sen Boasin esimerkin mukaisesti myös kertoa heille.

Opetus

Suomessa on ”jokaisen oikeus” poimia esimerkiksi marjoja ja sieninä, mistä tahansa metsästä. Israelissa oli aikanaan Jumalan säätämä ”jokaisen köyhän oikeus” poimia viljankorjuun jälkeen kenen tahansa pellolta maahan pudonneita viljan tähkiä.

Noomin perhe oli ollut melko rikas lähtiessään Moabiin, mutta Moabista Betlehemiin palatessaan Noomi ja Ruut olivat tosi köyhiä. Ruut päätti lähteä poimimaan tähkiä, jotta Noomi ja hän saisivat syötävää. Lain antamasta oikeudesta huolimatta köyhiä tähkänpoimijoita saatettiin tuuppia ja töniä, yrittää estää poimimasta, haukkua ja käskeä menemään muualle. Varmaan Noomi rukoili, että Ruutia kohdeltaisiin hyvin. Ja Ruutia jännitti, päästettäisiinkö häntä ollenkaan poimimaan.

Toisten kiusaaminen on harmittavan yleistä nykyäänkin. Jos sinua tai jotain toista kiusataan, siitä kannattaa aina kertoa omille vanhemmille ja jos kiusataan koulussa, niin myös opettajalle.

Ruut oli kulkenut eräällä pellolla monta tuntia viljanleikkaajien perässä ja poiminut, mitä näiltä oli jäänyt maahan. Aurinko porotti kuumasti. Tähkien poimiminen oli raskasta ja hidasta työtä, mutta Ruut halusi poimia mahdollisimman paljon.

Kun pellon omistaja saapui pellolle, Ruut ehkä pelkäsi, että mies olisi vihainen ja käskisi Ruutin lähteä pois hänen pelloltaan. Jonkin aikaa palvelijansa kanssa juteltuaan tämä mies, nimeltään Boas, tuli puhumaan Ruutille, mutta Ruutin hämmästykseksi hän pyysikin,

että Ruut poimisi koko viljakorjuun ajan vain hänen pelloillaan, koska muilla pelloilla häntä voitaisiin kohdella huonosti. Hän myös kehotti Ruutia juomaan vesiastioista, jos hänellä oli jano.

Ruut oli aivan ihmeissään ja kysyi: "Miten sinä voit olla minulle näin hyvä? Kohtelet minua kuin tuttavaa, vaikka olen vierasmaalainen." Boas kertoi kuulleensa Ruutista paljon hyvää. Koska israelilaiset yleisesti pitivät moabilaisia huonoina ihmisinä, betlehemiläiset olivat ihmetellen kertoneet toisilleen kuulleensa Noomilta, että Ruut on pitänyt Noomista todella hyvää huolta. Ihmetystä oli herättänyt myös se, että Ruut oli jättänyt kotimaansa ja halunnut muuttaa Israeliin ja että hän uskoi todelliseen Jumalaan, ei enää niihin epäjumaliin, joihin Moabissa uskottiin. Ja nyt pellolla Boas oli kuullut palvelijaltaan, miten ahkerasti Ruut oli poiminut tähkiä. Tämä kaikki oli tehnyt häneen suuren vaikutuksen.

Boas rukoili, että Jumala siunaisi Ruutia, joka oli tullut etsimään suojaa Jumalan siipien alta. Tämä on kaunis kuva Jumalasta. Jumala suojaa meitä ikään kuin lintuemo suojaa poikasiaan siivillään. Jos vaara uhkaa, kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä alla. Poikaset ovat turvassa niin kauan kuin emolle ei tapahdu mitään. Rakastavan, kaikkivaltiaan Jumalan suojassa olet paljon paremmassa turvassa kuin linnunpojat emonsa siiven alla.

Boasin ystävällisyys hämmästytti Ruutia aina vain enemmän. Ruoka-aikana Boas kutsui Ruutin syömään muiden kanssa ja palvelijoilleen Boas antoi ohjeen, että heidän pitää kohdella Ruutia hyvin ja että he voisivat lyhteistäkin kiskaista muutaman tähkän ja jättää Ruutin poimittavaksi. Niinpä Ruut Noomin yllätykseksi palasikin illalla kotiin ison ohrasäkin kanssa.

Jyvämäärän nähtyään Noomi tajusi, että joku oli ihan tahallaan jättänyt Ruutille paljon poimittavaa. Muuten sellainen jyvämäärä ei olisi ollut mahdollinen. "Siunattu se, joka on kohdellut sinua noin hyvin!", hän huudahti.

Jumala selkeästi laittoi Boasin huolehtimaan Ruutista. Näin Ruut sai kokea sitä huolenpitoa, jota Boas oli Ruutille rukoillut. Ei Ruut ollut ajatellut, että Jumala olisi laittanut hänet menemään jollekin tietylle pellolle. Hänestä tuntui, että hän oli aivan sattumalta mennyt juuri Boasin pellolle. Mutta nyt Noomi ja Ruut varmaan alkoivat aavistella, että Boasin pellolle osuminen oli Jumalan johdatusta. Jumala oli niin suunnitellut. Mikään ei ole lopulta sattumaa. Jumalalla on suunnitelma myös meidän elämällemme. Tosin monesti Jumalan johdatuksen huomaa vasta jälkikäteen.

Kun sinä turvaat Jumalaan, olet paremmassa suojassa kuin lintu emon siiven alla.

Tausta

Tämä luku – ja koko Ruutin kirja – puhuu uskollisuudesta ja rakkaudesta. Se kertoo Ruutin uskollisuudesta ja rakkaudesta anoppiaan ja sukuaan sekä Jumalaa kohtaan. Samoin näemme Noomin uskollisuuden ja rakkauden sukuaan, miniöitään ja Jumalaa kohtaan – ja Boasin sukurakkauden sekä vahvan rakkauden ja luottamuksen Jumalaan. Tietysti näemme myös Ruutin ja Boasin välisen rakkauden. Mutta ennen kaikkea Ruutin kirja kertoo Jumalan rakkaudesta ja uskollisuudesta.

Edellisissä luvuissa näkemämme Jumalan johdatus Ruutin elämässä jatkuu, kun Jumala antaa Noomille viisautta neuvoa Ruutia kosimaan Boasia. Sukulunastajan tehtävä oli auttaa köyhyyden vuoksi ongelmiin joutunutta sukulaista ja turvata maaomaisuuden säilyminen suvussa. Lapsettomana kuolleen miehen veljellä oli velvollisuus ottaa leski vaimokseen, mutta Mooseksen laissa ei ole mainintaa siitä, oliko kaukaisemmallakin sukulaisella tällainen velvollisuus. Jos tällainen velvollisuus olisi ollut, olisi Noomi voinut heti vaatia läheisempää sukulunastajaa toimimaan. Ja ainakaan vielä Moabissa Noomi ei tuntunut ajattelevan, että miniöillä olisi mahdollisuus avioitua sukulunastajan kanssa. Ehkä hänelle ei ainakaan tullut mieleen, että käytäntöä voisi soveltaa moabilaiseenkin naiseen. Ilmeisesti tämä ajatus tuli hänen mieleensä vasta, kun hän huomasi Boasin olevan kiinnostunut Ruutista ja arvostavan tätä. Lähettikö Noomi Ruutin itse tapaamaan Boasia kahden kesken, jotta Boas ymmärtäisi, että myös Ruut halusi naimisiin hänen kanssaan, eikä esimerkiksi toivonut itselleen nuorempaa miestä? Ainakin järjestely antoi Boasille mahdollisuuden kieltäytyä ilman, että ehdotus oli kaikkien tiedossa. Boas itse ei voinut olla aloitteellinen, koska oli olemassa läheisempikin sukulunastaja.

Puimatanner oli kaupungin ulkopuolella sijaitseva pyöreä, kivillä reunustettu, tasoitettu ja kovaksi poljettu alue. Varsinaisen puinnin eli jyvien tähkistä irrottamisen jälkeen akanat erotettiin jyvistä heittämällä vilja tuulta vasten. Tästä syystä puimatanner sijaitsi mahdollisimman tuulisella paikalla eli kukkulan laella, ja työ suoritettiin illalla, koska silloin yleensä tuuli enemmän kuin päivällä. Viljaa ei puitu yksin, vaan talkoilla. Ilmeisesti kuitenkin vain isäntä yöpyi viljakasan vieressä suojellen satoa varkailta. Näin puimatanner oli paikka, jossa Ruut saattoi tavata Boasin kahden kesken.

Vaikka Noomin antamat ohjeet vaikuttavat meistä kummallisilta, Boas ymmärsi asian heti oikein ja kehui Ruutia sukurakkaudesta ja siitä, ettei tämä ollut juossut miesten perässä. On huomionarvoista, että toisin kuin joissakin lastenraamatuissakin on kuvattu, Boas ei koskenut Ruutiin, ei halannut, suudellut tms., vaan Ruut vain makasi hänen jalkopäässään. Boasille oli tärkeää, että Ruut oli kunniallinen nainen ja hän halusi toimia Mooseksen lain mukaan.

Opetus

Oletko kuullut satuja, joissa köyhä tyttö lopulta pääsee prinssin kanssa naimisiin? Boas ei ollut prinssi, mutta rikas kuitenkin. Ehkä Ruutista tuntui vähän kuin Noomi olisi lähettänyt hänet kosimaan prinssiä.

Noomi oli nimittäin huomannut, että Boas oli ihastunut Ruutiin – ja Ruutkin Boasiin. Boas oli Noomin kuolleen miehen Elimelekin sukulainen ja koska hän oli rikas, hän oli myös ns. sukulunastaja. Sukulunastajan tehtävä oli auttaa köyhyyden vuoksi ongelmiin joutunutta sukulaista.

Jumala antoi Noomille ajatuksen, että Ruut voisi pyytää, että Boas sukulunastajana menisi hänen kanssaan naimisiin. Ei ollut kuitenkaan helppoa löytää tilannetta, jossa Ruut voisi tavata Boasin niin, että ketään muita ei olisi näkemässä ja kuulemassa. Siksi Noomi neuvoi Ruutia menemään puimatantereelle, jossa Boas oli yhdessä palvelijoidensa kanssa puhdistamassa viljaa. Boas jäisi sinne yksikin nukkumaan viljakasan viereen suojellakseen sitä varkailta. Puimatanner oli kaupungin ulkopuolella kukkulan laella sijaitseva pyöreä kivillä reunustettu alue.

Noomi neuvoi Ruutia peseytymään ja voitelemaan itsensä tuoksuvalla öljyllä, kuten morsian, ja menemään puimatantereelle niin, ettei kukaan näkisi häntä. Ruutin pitäisi katsoa tarkkaan, mihin Boas menee nukkumaan ja sitten kun on täysin pimeää, mennä Boasin jalkopäähän makaamaan. Miksi Noomi ei kehottanut Ruutia menemään Boasin viereen? Ilmeisesti jalkojen luo menemällä Ruut ilmaisisi, että hän oli ikään kuin Boasin palvelija ja että hän kunnioittaa Boasia ja tarvitsee tämän apua.

Ruut teki, kuten Noomi kehotti. Vaikka varmaan häntä jännitti.

Jännittävässä tilanteessa kannattaa rukoilla ja pyytää Jumalalta apua. Todennäköisesti sekä Noomi että Ruut rukoilivat.

Keskiyöllä Boas säpsähti hereille ja pelästyi, kun tunsu jalkapohjissaan, että siellä makasi joku. ”Kuka sinä olet?” hän kysyi. Ruut kertoi, kuka on, ja pyysi kohteliaasti, että Boas sukulunastajana menisi hänen kanssaan naimisiin.

Boas kehui Ruutia siitä, miten uskollinen Ruut oli suvulleen. Uskollisuus on sitä, että ei jätä eikä hylkää toista ihmistä silloinkaan, kun vaikeaa. Ruut oli pysynyt uskollisena anopilleen, kuolleen miehensä äidille, Noomille, ja muuttanut hänen kanssaan Israeliin, vaikka oli ollut todennäköistä, että hänen elämänsä siellä olisi hyvin vaikeaa. Nyt hän halusi mennä naimisiin sukulunastajan kanssa, jotta hänen kuolleen miehensä suku jatkuisi sillä tavalla.

Uskollisuus avioliitossa on sitä, että ei hylkää puolisoaan eikä valehtele tälle, eikä ole yhteydessä kenenkään siinä mielessä, että olisi ihastunut tähän. Boas varmasti ajatteli, että koska Ruut oli niin uskollinen suvulleen ja muutenkin kaikin puolin kunnollinen, hän olisi varmasti myös uskollinen vaimo.

Uskollisuus on luotettavuutta. Ei petä kaverin luottamusta. Ehkä sinäkin olet joskus joutunut kokemaan, miten ikävää on, kun kaveri pettää luottamuksesi. Tai ehkä sinä olet pettänyt kaverin luottamuksen.

Ruut varmasti huokaisi helpotuksesta, kun Boas sanoi menevänsä mielellään hänen kanssaan naimisiin. Sitten Boas kuitenkin lisäsi, että suvussa oli toinenkin sukulunastaja ja tämä toinen oli Ruutin kuolleelle miehelle läheisempää sukua kuin hän. Jos toinen sukulunastaja haluaisi mennä Ruutin kanssa naimisiin, silloin Boas ei voisi. Tämä oli varmasti Ruutille pettymys. Boas lupasi kysyä heti seuraavana päivänä toiselta sukulunastajalta, haluaako tämä ottaa Ruutin vaimokseen.

Ruut makasi loppuyön Boasin jalkopäässä. Mahtoikohan hän nukkua yhtään vai miettikö hän vain, pääseekö hän Boasin vaimoksi? Tai ehkä hän rukoili, että Jumala auttaisi ja antaisi asioiden mennä niin kuin on parasta. Varmaan Boaskin rukoili.

Ei ollut itsestään selvyyttä, että israelilainen mies halusi mennä moabilaisen naisen kanssa naimisiin, koska Jumala oli nimenomaisesti kieltänyt sen. Jumala oli kieltänyt israelilaisia avioitumasta vierasmaalaisten kanssa, jotta nämä eivät houkuttelisi israelilaisia kanssaan epäjumalanpalvelukseen. Ruut kuitenkin uskoi Israelin Jumalaan ja oli näin ollen hyvänä

esikuvana sekä naapureilleen että lapsilleen. Boas ymmärsi, että Israelin Jumala, todellinen Jumala ottaa vastaan jokaisen, joka turvautuu Häneen ja haluaa elää Hänen omanaan.

Kun Ruut aamuhämärässä saapui Boasin antaman valtavan jyvämäärän kanssa kotiin ja Noomi sai kuulla, mitä Boas oli sanonut, hän oli tyytyväinen. Hän käski Ruutin odottaa rauhassa. Ehkä Noomi aavisti, että kun Jumala oli tähän asti johdattanut kaikki niin, että Ruut ja Boas olivat tavanneet – ja rakastuneetkin, Hän kyllä johtaisi niin, ettei toinen sukulunastaja haluaisi Ruutia vaimokseen.

Ruut ja Boas molemmat uskoivat Jumalaan ja rakastivat Jumalaa. He halusivat toimia Jumalan tahdon mukaan. Ja Jumala rakasti Ruutia ja Boasia. Jumala rakastaa myös sinua. Jumala on uskollinen. Hän ei jätä eikä hylkää ihmistä, joka turvautuu Häneen. Jumalan rakkaus näkyy ennen kaikkea siinä, että Jeesus tuli ihmiseksi maailmaan ja kuoli ristillä puolestamme, jotta me saisimme synnit anteeksi ja ikuisen elämän taivaan kodissa.

Häivähdys tulevasta
Ruut 4

Tausta

Kaupungin portti oli oikeudenkäyntipaikka ja paikka, jossa viralliset asiat muutenkin hoidettiin.

Miksi Boas puhui aluksi Noomin maan lunastamisesta eikä Ruutin ottamisesta vaimoksi? Jumala oli antanut Israelin kansalle luvattun maan ja kullekin heimolle ja perheelle oman alueensa. Jos joku köyhtyi ja joutui myymään perintömaansa, lähin sukulainen oli velvollinen lunastamaan sen takaisin, jos oli itse tarpeeksi varakas. Myös ns. lankousavioliiton avulla Jumala halusi suojella paitsi leskeksi jäänyttä naista myös maan omistusoikeuksia. Lapsettomana kuolleen miehen veljellä oli velvollisuus ottaa veljensä leski vaimokseen niin, että liitosta syntyvää ensimmäistä poikaa pidettiin kuolleen miehen poikana. Boas sen paremmin kuin toinenkaan sukulunastaja ei ollut Mahlonin ja Kiljonin veli eli Noomin poika. Näin ollen oli ehkä luontevinta aloittaa pellon lunastamisesta, johon sukulunastajalla oli velvollisuus.

Ruutin ja Boasin poikaa Obedia selvästi pidettiin Noomin pojanpoikana. Noomista tuli pojan hoitaja ja naapurin naiset juhlivat sitä, että ”Noomi oli saanut pojan”. Jostain syystä Obedin isänä ei kuitenkaan näytetä pidettävän Mahlonia, vaan Boasia. Boas ja Ruut on mainittu myös Jeesuksen sukuuettelossa (Matt. 1).

Sukulunastuskäytäntö on selkeää opetusta siitä, että toinen voi lunastaa toisen vapaaksi, maksaa lunastushinnan toisen puolesta, kun tällä itsellään ei ole millä maksaa. Boas on Raamatun ainoa selkeä esimerkki sukulunastajasta.

Opetus

Tiedätkö, mikä on sukupuu? Se on piirros, johon kirjoitetaan laatikoihin oma nimi, vanhempien nimet, heidän vanhempiensa nimet ja taas heidän vanhempiensa nimet niin pitkälle kuin tietää. Yleensä laitetaan myös syntymäajat ja kuolleista kuolinajakin. Voi myös laittaa muitakin sukulaisia, kuten sisaruksia. Jotkut harrastavat sukututkimusta ja ovat tutkineet sukujaan pitkällekin. Raamatussa on paljon sukuuetteloita, joista käy selville, kuka oli kenenkin poika. Vaimoja ei aina ole mainittu.

Ruut jännitti, pääsisikö hän naimisiin Boasin kanssa. Tulisiko Ruutin nimi Boasin sukupuuhan? Ruut oli moabilainen, mutta hän uskoi elävään Jumalaan, ei enää niihin epäjumaliin, joihin Moabissa uskottiin. Ja Jumala oli johdattanut hänet hänen israelilaisen miehensä kuoleman jälkeen muuttamaan miehensä äidin, Noomin, kanssa Israeliin Betlehemiin.

Ruutin entisellä miehellä oli rikas sukulainen nimeltä Boas. Noomin neuvosta Ruut oli pyytänyt Boasia toimimaan ns. sukulunastajana ja ottamaan hänet vaimokseen. Israelissa oli tuolloin n. 3000 vuotta sitten sukulunastajakäytäntö, jonka mukaan rikkaamman sukulaisen täytyi auttaa pulaan joutunutta köyhää sukulaista. Jos köyhä sukulainen esimerkiksi joutui myymään perintömaataan, sukulunastajan piti lunastaa eli ostaa maa takaisin sukuun, jos hän oli tarpeeksi varakas.

Lapsettomana kuolleen miehen veljellä oli myös velvollisuus ottaa kuolleen veljensä vaimo omaksi vaimokseen. Tällöin heidän ensimmäistä poikaansa pidettäisiin kuolleen miehen poikana.

Boas ei ollut Ruutin kuolleen miehen veli, mutta hän oli vastannut ottavansa Ruutin mielellään vaimokseen, jos Ruutin kuolleelle miehelle läheisempää sukua oleva sukulunastaja ei halunnut mennä Ruutin kanssa naimisiin.

Nyt Ruut odotti jännittyneenä kotona Noomin kanssa. Boasiakin varmaan jännitti, kun hän kiirehti kaupungin portin kokouspaikalle, jossa kaikista tärkeistä asioista päätettiin. Hän päätti, että kysyy siellä kaupungin johtajien kuullen aluksi, haluaisiko toinen sukulunastaja lunastaa eli ostaa takaisin sukuun pellon, jonka Noomi halusi myydä. Varakkaalla sukulunastajalla oli velvollisuus ostaa pelto takaisin sukuun. Siksi sillä kysymyksellä oli helppo aloittaa. Toinen sukulunastaja mietti, että koska Noomilla ei ollut elossa olevia lapsia, hän saisi pellon itselleen. Niinpä hän vastasikin: ”Minä lunastan sen.” Boas jatkoi, että silloin hänen pitää myös ottaa moabilainen Ruut vaimokseen, jotta pelto säilyisi Ruutin kuolleen miehen suvussa. Silloin sukulunastaja sanoi, ettei hän sitten ostaisi peltoa, koska hän vain menettäisi rahaa, kun joutuisi maksamaan pellostä, eikä hän kuitenkaan saisi sitä itselleen.

Niinpä Boasin toive toteutui ja hän ilmoitti, että hän siis lunastaa pellon ja ottaa Ruutin vaimokseen. Boaskin menetti rahaa, mutta se ei haitannut häntä, sillä hän rakasti Ruutia.

Sukulunastajana Boas on Jeesuksen ennakkokuva. Vanha testamentti on täynnä ennakkokuvia Jeesuksesta. Ennakkokuvan elämässä tapahtui joitakin samantapaisia asioita kuin Jeesukselle tapahtui myöhemmin.

Sukulunastajan piti olla niiden sukulainen, jotka hän lunasti. Jeesus tuli ihmiseksi maailmaan, jotta hän voisi lunastaa meidät ihmiset takaisin Jumalalle. Ihmisen ja Jumalan välit olivat nimittäin syntiinlankeemuksessa rikkoutuneet.

Boas menetti rahaa lunastaessaan Ruutin, Jeesus menetti henkensä lunastaessaan sinut. Hän osti sinut omalla verellään. (Hän kyllä myös nousi kuolleista ja elää tänään.)

Boas lunasti Ruutin, koska hän rakasti Ruutia, Jeesus lunasti sinut, koska hän rakastaa sinua. Sinä olet äärettömän rakas Jeesukselle. Hän maksoi sinusta kalleimman mahdollisen hinnan.

Ruut ei kuulunut Israelin kansaan ja hän tunsikin, ettei hän ansainnut Boasin ystävällisyyttä ja rakkautta. Hän oli aiemmin ihmetellyt: ”Miten sinä voit olla minulle näin hyvä?” Mekään

emme ansaitse Jeesuksen rakkautta. Voimme Ruutin tavoin ihmetellä: ”Miten sinä, Jeesus, voit olla minulle näin hyvä?”

Ruut ja Boas saivat pojan nimeltä Obed. Noomi oli onnellinen. Hänestä tuli Obedin mummo ja hoitaja. Kun Obed syntyi, naapurin naiset sanoivat: ”Tulkoon poika kuuluisaksi Israelissa.” En tiedä, tuliko Obedista kuuluisa, mutta ainakin hänellä oli hyvin kuuluisia jälkeläisiä. Kuningas Daavid oli nimittäin Obedin pojanpoika eli Ruutista tuli Daavidin isomummo. Myöhemmin tähän sukuun syntyi myös Jeesus. Ruutista tuli siis Jeesuksen esiäiti ja Boasista Jeesuksen esi-isä. Ruut pääsi siis Boasin sukuuuhun, mutta myös kuningas Daavidin ja jopa Jeesuksen sukuuuhun. Jumala halusi tällä osoittaa, että kaikki ihmiset ovat hänelle tärkeitä, ja hän haluaa, että ihmiset uskoisivat Häneen ja eläisivät Hänen ominaan, kuuluivat he mihin kansaan tahansa.

Ruut ja Boas ja muut Vanhan testamentin ajan ihmiset pelastuivat uskomalla siihen pelastajaan, lunastajaan, jonka Jumala oli luvannut joskus tulevaisuudessa tulevan. He siis pelastuivat uskomalla Jeesukseen. Me pelastumme uskomalla Jeesukseen, joka on jo tullut ja kuollut meidän puolestamme ristillä.

Jeesus on jo maksanut hinnan jokaisesta ihmisestä. Hän antaa sinulle synnit anteeksi. Hän rakastaa sinua ja haluaa, että sinä elät hänen ominaan.

Tausta ja opetus: Sari Paavola